Р Е Ш Е Н И Е
№ 44076

гр. София, 10.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 77 състав,** в публично заседание на 15.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **11199** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалбата на Ц. И. Ц. от [населено място], срещу Решение № 13-00-1392/06.08.2026 година на Министъра на отбраната на Република Б..

Жалбоподателят твърди, че решението е нищожно като издадено от некомпетентен орган. В условията на евентуалност твърди, че решението е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на обжалваното решение. В условията на евентуалност – да го отмени.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Министър на отбраната на Република Б., чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е подал сигнал с вх. № 13-00-1392/18.06.2026 година. По сигнала е извършена проверка от Комисия от Инспектората на Министерството на отбраната. За резултатите от проверката е изготвен доклад, който е утвърден от Министъра на отбраната.

С писмо с изх. № 13-00-1392/21.07.2026 година Главният инспектор на Министерството на отбраната е уведомил жалбоподателя за резултатите от извършената проверка. В писмо е посочено, че по подадено от заявителя писмо с рег. № 2-715/30.03.2026 година не е изготвен и изпратен официален писмен отговор, но че на същия е било разяснено по електронна поща, че среща не е необходима и че ще бъде информиран при възобновяване на плащанията по гражданските му договори. Посочено е също, че на 02.06.2026 година е проведена среща.
Със Заявление с вх. рег. № 13-00-1392/30.07.2026 година жалбоподателят е сезирал Министъра на отбраната с искане да му предостави: 1. Заповед за възлагане на проверката от Инспектората на Министерство на отбраната; 2. Изготвеният и утвърден доклад на комисията заедно с приложенията; 3. Краен акт, резолюция или разпореждане на Министъра на отбраната, с което докладът е утвърден и сигналите са оставени без последствие; 4. Опис и регистрационни данни на преписката (деловодни метаданни); 5. Първични документи, обяснения, докладни записки и материали, събрани от Института по отбрана при проверката; 6. Деловодно движение, регистрационни картони и записи за обработване на писмо с рег. № 2-715/30.03.2026 година и електронно писмо от 18.05.2026 година; 7. Организационна заповед, уреждаща официалния ред за прием при Директора на Института по отбрана към 30.03.2026 година; 8. Доказателства за публичното оповестяване на посочената организационна заповед в интернет (интернет адрес, дати, логове); 9. Доказателства, относно ежегодното запознаване на заявителя с действащата организационна заповед; 10. Документи относно проведената на 02.06.2026 година среща (покана, дневен ред, списък на участниците, протокол, аудиозаписи); 11. Съществуващи писмени правни становища и анализи, послужили за констатациите в уведомителното писмо; 12. Документи за препоръчаните мерки, разпореждания на министъра и последващи действия.
В заявлението е посочено, че исканата информация е по реда на ЗДОИ; посочил е електронна форма за предоставяне на информацията (PDF копия на електронен адрес); направил е изрично искане за частичен достъп по чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ, чрез заличаване единствено на защитени данни и лични данни на трети лица, ако такива са налице; и на основание чл. 25, ал. 1, т. 5 от ЗДОИ е заявил несъгласие за публикуване на заявлението, решението и предоставената информация в общодостъпната Платформа за достъп до обществена информация с оглед защита на личните му договорни данни.
С Решение № 13-00-1392/06.08.2026 година Министърът на отбраната е отказал предоставянето на исканата информация. За да постанови този резултат органът е приел, че информацията не попада в обхвата на ЗДОИ, тъй като исканите документи са част от административна преписка по подаден сигнал.
Решението за отказ е изпратено по пощата и е връчено на жалбоподателя на 17.08.2026 година, поради което подадената на 31.08.2026 година и от заявителя на информацията жалба е допустима за разглеждане.
Решението е издадено от Министъра на отбраната по замстване, въз основа на Заповед № ОХ-716/30.07.2026 година.
Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ Министърът на отбраната е задължен субект, в качеството си на орган на изпълнителната власт. Видно от Заповед № ОХ-716/30.07.2026 година Заместник-министърът на отбраната е определена да замества Министъра на отбраната с пълен обем функции за периода на неговото отсъствие, включващ датата на издаване на оспореното решение – 06.08.2026 година. При условията на надлежно заместване заместникът изпълнява всички законоустановени правомощия на титуляря, поради което решението не страда от порок в компетентността, водещ до неговата нищожност.
Решението е издадено в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 38 от ЗДОИ и чл. 59, ал. 2

от АПК.
Съгласно легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е обществената информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. Законът не изисква заявителят да установява специален правен интерес или безкористност на мотивите си, нито забранява търсенето на обществена информация, когато повод за сезирането са лични отношения или предходно подадени сигнали. Личният повод на гражданина не лишава търсената информация от нейния публичен и служебен характер, щом като тя материализира начина, по който орган на държавната власт и неговият инспекторат упражняват контролни правомощия, събират доказателства, проверяват данни за административно бездействие и постановяват крайни управленски актове.
В случая жалбоподателят иска достъп до конкретно съществуващи писмени и електронни документи, създадени и съхранявани в Министерството на отбраната и в неговите структури. Тази информация безспорно е служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ.
Съгласно основния принцип, прогласен в чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация е свободен. Ограниченията по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ са изключение и съгласно практиката на Върховния административен съд подлежат на стриктно и стеснително тълкуване.
Разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ допуска временно ограничаване на достъпа до служебна обществена информация само при кумулативното наличие на две предпоставки: 1) информацията да е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите; и 2) същата да няма самостоятелно значение (мнения, препоръки, становища, консултации). Документи, които имат самостоятелно значение или обективират крайни волеизявления и констатации на факти, не попадат в обхвата на ограничението.
В оспореното решение административният орган е приложил механичен, общ подход, като е отказал информацията по дванадесетте точки от заявлението, позовавайки се единствено на доклада на Инспектората.
Официалните актове – като Заповедта за възлагане на проверката от Инспектората (т. 1 от заявлението), крайният акт/резолюция на министъра за утвърждаване на доклада и оставяне на сигналите без последствие (т. 3 от заявлението) и действащата организационна заповед за прием на граждани (т. 7 от заявлението) – по своята правна същност съдържат официална обществена информация по чл. 10 от ЗДОИ.
По отношение на доклада от извършената проверка (т. 2 от заявлението), практиката на Върховния административен съд е категорична, че съдържащите се в докладите на инспекторатите фактически констатации за съществуващото обективно състояние имат самостоятелно значение, тъй като отразяват установените при проверката факти, не зависят от субективните мнения и препоръки и не могат да бъдат изменяни с последващ акт. Следователно фактическите констатации и доказателствената част на доклада имат самостоятелно информационно значение и не попадат в изключението на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, като ограничението може да се обсъжда единствено за вътрешните предложения и препоръки на инспекторите за последващи действия.
Деловодните регистри, регистрационните метаданни, доказателствата за публикуване в интернет и доказателствата за връчване и запознаване (т. 4, 6, 8, 9 и 10 от заявлението) представляват първични документи и данни, удостоверяващи обективни факти, които притежават напълно

самостоятелно значение и нямат консултативен или помощен характер.
Дори част от съдържанието на преписката (като конкретни препоръки или лични данни на трети лица по смисъла на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ) да подлежи на правно ограничение, органът е бил длъжен съгласно императивната норма на чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ да предостави частичен достъп до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.
С оглед на горното обжалваното решение следва да се отмени. Преписката следва да се изпрати на органа за ново произнасяне по заявлението.
На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 5,11 евро. Жалбоподателят не е представил доказателства за договорено и изплатено адвокатско възнаграждение, поради което такова не се присъжда.
Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 13-00-1392/06.08.2026 година на Министъра на отбраната на Република Б..
ИЗПРАЩА административната преписка на Министъра на отбраната за ново произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация на Ц. И. Ц. от [населено място] с вх. № 13-00-1392/30.07.2026 година при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от съобщаването му.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: